

inden man kan blive færdig med den tilbage-
 staaende Deel af de meest paatrængende Sæ-
 ger — vilde gaae den Vej, som jeg til Slut-
 ningen af dette mit Foredrag skal antyde, og
 derpaa til October see, hvorledes Sagen stiller
 sig, om ikke Regjeringen har havt Ret i at
 paaastaae, at der gives en anden og simplere
 Maade at komme til det Resultat, som dog
 maa være Hovedhensigten med det foreliggende
 Forslag. Jeg kunde, ved at gjennemgaae de enkelte
 Paragrapher, yderligere fremhæve, hvad jeg
 allerede i almindelige Træk har antydet om det
 mindre Rigtige i Anlægget af hele det Institut,
 der her dannes; jeg skal imidlertid for Die-
 bliffet kun indskrænke mig til at gjøre opmærk-
 som paa, hvorledes en saadan Commission vir-
 kelig paa en Maade bliver et Slags nyt Re-
 gjeringscollegium, der endogsaa skal have en
 Lønnet Secretair; jeg anseer det meget tvivls-
 somt, hvorvidt selve Medlemmerne skulde kunne
 være ugagerede, naar de skulde have et saadant
 Forretningsomfang som det, der forudsættes at
 blive Tilfældet, dersom den hele Lov var nød-
 vendig. Jeg troer imidlertid, at man meget
 godt kunde lade dem og vel ogsaa Secretairen
 være ulønneede, fordi Forretningsomfanget ikke
 vil blive meget betydeligt.

Den Vej, som jeg har omtalt, at jeg troer,
 man derimod kunde gaae, er ganske simpelt
 den: at der ved Finantslovens 3die Behand-
 ling — hvor det endnu vil kunne skee, hvis
 man tillader, at et saadant Forslag kommer til
 Forhandling, uagtet det først indgives idag —
 antages et Endringsforslag, som jeg, hvis
 det finder Sympathie under nærværende Sags
 Behandling, beredvilligt skal stille og paatage
 mig at bringe i Udførelse; jeg troer da, at
 hele Sagen derved vilde finde sin naturlige
 Afgjørelse, og man vil allerede til Efteraaret
 kunne prøve Resultatet deraf. Det af mig saa-
 ledes antydede Endringsforslag, som jeg i saa
 Fald agtede at stille til den Paragraph i Fi-
 nantsloven, som handler om Pensionsvæsenet,
 vilde da gaae ud paa, at der til denne Para-
 graph føies følgende Passus: „Regjeringen be-
 myndiges til, udenfor de almindelige Regler,
 at tilstaae Pension og Gagetillæg i Anledning
 af den sidste Krig, i saadanne Tilfælde, hvor

særdeles Omstændigheder maatte findes at tale
 derfor, dog med Forbehold af Stadfæstelse ved
 den næstpaafølgende Finantslov.“

Fischerling: Jeg har selv meget godt
 kunnet begribe, og jeg har ogsaa udviklet det,
 da jeg forelagde Loven, at den havde en eien-
 dommelig og, om man vil, en dobbelt Charak-
 teer, og at den kun kunde blive nyttig og virk-
 som, forsaavidt Regjeringen kunde beslutte sig
 til at samstemme med den. Jeg har tilfulde
 erkendt, at den vilde komme til at udøve en
 Art Indflydelse paa Regjeringen, som ikke er
 almindelig, og som kunde være forbunden med
 visse Banfeligheder. Det, som har bragt mig
 til at betrede denne Vej, har været den Om-
 stændighed, at jeg troede, at den vilde føre
 forrest og sikkest til Maalet; men efter den
 ærede Finantsministers Udtalelse forekommer
 det mig, at hans Forslag vil føre nok saa kort
 og sikkert dertil; og da det, som ligger mig
 paa Hjerte, er at skaffe de paagældende Per-
 soner snarest muligt Opreisning og Hjælp,
 saa finder jeg fra min Side ingen Anledning
 til at forlange Forhandlingerne angaaende en
 Sag, som efter al Sandsynlighed ikke vil kunne
 føre til noget Resultat, eftersom Regjeringen
 har Betænkelse ved at gaae ind paa den.
 Jeg troer derfor, saaledes som Sagerne staae,
 at jeg bør tage mit Forslag tilbage. Jeg skal
 iøvrigt høre, om der er noget Medlem i denne
 Sal, som har Noget at sige i saa Henseende,
 førend jeg gjør det endelige Skridt.

Vindberg: Ja, da den ærede Forslags-
 stiller er tilbuds at tage sit Forslag tilbage,
 og da de Betænkelse, som jeg har havt
 ved at gaae ind paa det, i alt Væsentligt ere
 udtalte af den høitærede Finantsminister, saa
 skal jeg ikke opholde Thinget synderligt videre;
 jeg skal blot tillade mig at gjøre opmærksom
 paa, at det forekommer mig, at, dersom vi
 skulle gaae ind paa Forslaget, som det nu fore-
 ligger, saa skulde vi paa eengang baade træde
 Rigsdagens Ret for nær, og tillige give ved-
 kommende Minister et fuldkomment Mistillids-
 votum; thi, naar det forudsættes i den 6te
 Paragraph, at der maatte være en heel Klasse